

høre, hvordan hr. Steen Gade tolker det spørgsmål og kan sikre dette.

Så er der det nationale forbud. Da er det jo sådan, at emballage- og legetøjsdirektivet umuliggør, at vi giver et påbud i detailhandelen om ikke at bruge pvc. Men så er vi – for mig at se på grund af EU – tilbage ved den politiske forbruger som den eneste, der i sidste ende kan gå uden om pvc, og dér kan det selvfølgelig være fornuftigt, at man skal se, hvad det er for emballager, man har med at gøre.

Men jeg vil gerne spørge hr. Steen Gade: Er det sådan, når SF fremsætter dette forslag, at man mener det derhen, at hvis vi kan få et flertal for det her i salen, så skal man forbyde det, og vil man så eventuelt på visse områder tilslutte sig, at vi holder fast i det forbud og foretager os det, som vi i Enhedslisten kalder civil ulydighed over for EU – for jeg synes, at det er en utrolig vigtig ting, når det drejer sig om et miljøspørgsmål som dette her – og også vil sidde en kendelse overhørig, der siger, at vi ikke må håndhæve et forbud på grund af det indre marked? Eller hvor langt rækker beslutningen og indstillingen fra SF i det spørgsmål? Jeg synes, at man skal lave forbudet, og jeg synes også, at man skal sidde en kendelse overhørig og gennemføre det som civil ulydighed over for EU.

Men hvis det nu ikke er muligt at få et flertal for det, og hvis det nu ikke er muligt at komme så langt, som vi gerne ville, så vil jeg også gerne spørge hr. Steen Gade: Vil det så ikke være en mulighed at lægge en afgift på, indtil det er væk? Det er jo sådan, at så skulle provenuet gå til udvikling af og støtte til alternativerne, som jo i dag f.eks. for træes vedkommende er for dyrt i forhold til pvc'et og derfor ikke kan udkonkurrere det.

Hvis man laver afgiften på den måde med det, vi kalder en målrettet tilbageføring, så vil selv en beskedent afgift have en voldsom effekt forstået på den måde, at den på den ene side er med til at fordyre pvc i forhold til andre ting, og samtidig giver den direkte tilskud til omstillingen til andre produkter. Så mit forslag til hr. Steen Gade er, at man eventuelt supplerer dette her med en afgift på pvc, indtil det er afviklet.

Steen Gade (SF):

Jeg vil sige til Fremskridtspartiets, Venstres og De Konservatives ordførere – jeg tror, det var fru Bodil Thrane, der ikke var så imponeret over vores forslag – at så vil jeg tillade mig den frækhed ikke at være så imponeret over indsatsen.

Jeg forstod godt meldingen, at man vil sige nej til forslaget. Fremskridtspartiet sagde vel grundlæggende nej ud fra en grundtanke om, at dette her var der ikke nogen grund til at gøre så meget ved. Sådan forstod jeg det.

Fru Bodil Thrane derimod stillede sig tilfreds med en opfølgning af Nordsøkonferencen om miljøfremmede stoffer. Jamen det synes jeg indgår i dette her. Det er jo sådan set et bud på en del af den diskussion. Det er ikke hele den diskussion, men det er jo et bud på en del af den diskussion – som er en nødvendig diskussion.

Så forekommer det mig lidt besværligt eller i hvert fald lidt sært, at når vi så er nogle, der kommer med et forslag – som altså både har elementer med, som ministeren har nævnt tidligere, men også nogle elementer, som ministeren i dag støtter, og som en række steder går videre – og som sørger for, at Folketinget får en debat om det, så siger man fra Venstres side, at det har man sådan set ikke brug for; man er heller ikke imponeret.

Det er o.k., at man ikke er imponeret. Men sagen er jo, at først nu får Folketinget faktisk en grundig diskussion om det. Og det var det, jeg synes vi skulle bruge både debatten i dag og udvalgsarbejdet og det videre arbejde til.

Fru Eva Møllers indlæg var der mere substans i. Jeg lagde da også mærke til, at selv om fru Eva Møller sluttede med at sige, at hun ikke ville støtte forslaget, så forstod jeg på fru Eva Møllers tale, at en lang række af de elementer, som er i vores forslag – eller i hvert fald en række af de elementer, der er i vores forslag – ønskede De Konservative også at medvirke til at vi får sat på skinner. Jeg noterede mig afviklingen af bly, og jeg tror faktisk også tinforbindelser blev nævnt – nej, ikke tin, undskyld! Men klorparaffiner blev nævnt eksplicit. Det tager jeg som et tegn på, at der trods alt – på trods af det forholdsvise bastante nej fra de borgerlige partier – er i hvert fald en dialogmulighed også her.

Så vil jeg sige til hr. Bent Hindrup Andersen, at jeg tror, at vi i høj grad er enige. Hr. Bent Hindrup Andersen spurgte, om en EU-afviklingsplan skulle være en minimumsplan. Ja, det skal den grundlæggende være, og det er det, vi arbejder for. Man kan sige, at det ikke skal være et minimum på den måde, at når EU har forbudt det, så skal det være tilladt for nogle lande at gå videre. Men hvis vi forstår minimum på rette vis, nemlig at det, man har forbudt, og det, man har udfaset, er udfaset i hele EU, mens der er lande, der har lov til at gå videre, så er det vores